

## ντάλα

**ντάλα**, επίρρ. [<τουρκ. dal (= ακριβώς)], συνοδευτικό επίρρημα χρονικών ή τοπικών προσδιορισμών·

- *ντάλα καλοκαίρι*, κατακαλόκαιρο: «είναι ντάλα καλοκαίρι κι επικρατεί καύσωνας»·

- *ντάλα μεσημέρι*, καταμεσήμερο: «ήρθε ντάλα μεσημέρι κι ήθελε να πάμε βόλτα!»·

- *ντάλα ο ήλιος*, μεσούρανα: «δε βλέπεις που είναι ντάλα ο ήλιος, πού θέλεις να τρέχουμε μέσ' στους δρόμους!»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας